

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ZZZ
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de ZZZ

Curtea constituită din:

Președinte ZZZ

Judecător ZZZ

Grefier ZZZ

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă ZZZ –
reprezentat prin procuror ZZZ

Pe rol se află judecarea apelurilor declarate de *Parchetul de pe lângă ZZZ și de inculpatul ZZZ* împotriva Sentinței penale nr. ZZZ din ZZZ pronunțată de ZZZ în dosarul nr. ZZZ/ZZZ/ZZZ.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă avocatul desemnat din oficiu ZZZ, pentru inculpatul apelant ZZZ, lipsă fiind acesta din urmă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, după care:

La interpelarea instanței, *avocatul desemnat din oficiu ZZZ, pentru inculpatul apelant ZZZ*, arată că nu are chestiuni prealabile de formulat.

Curtea, din oficiu, invocă necesitatea sesizării Înalte Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile motivat de faptul că:

Prin rechizitoriul nr. ZZZ/ZZZ/P/ZZZ din data de ZZZ al Parchetului de pe lângă ZZZ, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ZZZ, pentru săvârșirea infracțiunilor de „conducerea unui vehicul fără permis” prev. de art. 335 alin. (1) din Codul penal și „părăsirea locului accidentului și modificarea sau ștergerea urmelor acestuia” prev. de art. 338 alin. 1 Cod Penal, cu aplicarea art. 38 alin.1 Cod Penal, constând în faptul că la data de ZZZ, în jurul orelor ZZZ, a condus autovehiculul marca ZZZ înmatriculat în ZZZ cu nr. ZZZ, pe DJ ZZZ din localitatea ZZZ, jud. ZZZ, fără să posede permis de conducere, ocazie cu care **a fost implicat într-un accident rutier în urma căruia cel în cauză a suferit vătămări corporale după care a părăsit locul accidentului fără încuviințarea lucrătorilor de poliție**, fiind identificat la data de ZZZ, orele ZZZ de către agenții de poliție.

De asemenea, Curtea reține că potrivit dispozițiilor art. 338 Cod penal constituie infracțiunea de **părăsirea locului accidentului** acțiunea de **părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație**, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani. Totodată, Curtea constată că noțiunea de **accident de circulație** este definită de art. 7 din O.U.G. nr. 195/2002 ca fiind evenimentul care întrunește cumulativ trei condiții, și anume: a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc; b) **a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane** ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale; c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare.

Față de această împrejurare, Curtea apreciază ca fiind necesară sesizarea Înalte Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru a se stabili dacă **noțiunea de rănire a unei sau mai multor persoane** prevăzută art. 75 alin. 1 lit. b din O.U.G. nr. 195/2002 cu raportare la art. 338 alin. 3 Cod penal (prin care se reglementează noțiunea de **accident de circulație** ca și situație premisă a săvârșirii infracțiunii de părăsirea

locului accidentului prevăzută de art. 338 alin.1 Cod penal), are în vedere și **situația autorânirii**, când singura persoană rănită este însuși conducătorul singurului vehicul/autovehicul implicat în accidentul rutier.

La interpelarea instanței, **avocatul desemnat din oficiu ZZZ, pentru inculpatul apelant ZZZ, precum și reprezentantul Ministerului Public, având pe rând cuvântul**, arată că nu este necesară amânarea cauzei pentru a formula concluzii cu privire la aspectul invocat de instanța de apel.

Curtea pune în discuție admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la solicitarea pronunțării unei hotărâri prealabile asupra chestiunii invocate din oficiu la acest termen de judecată, urmând a se formula concluzii și asupra suspendării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere stadiul procesual al prezentei cauze precum și faptul că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru o astfel de sesizare, apreciază ca fiind admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în sensul celor invocate din oficiu de către instanța de control judiciar.

Avocatul desemnat din oficiu ZZZ, pentru inculpatul apelant ZZZ, arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dată fiind și Decizia Î.C.C.J. nr. 5/2018 prin care se statua asupra noțiunii de accident rutier, prev. de art. 75 din O.U.G. nr. 195/2002. Apreciază ca fiind necesară pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra acestei chestiuni de drept, aspect care vizează fondul cauzei întrucât inculpatul este și victima din prezentul dosar.

La interpelarea instanței, **reprezentantul Ministerului Public și avocatul desemnat din oficiu ZZZ, pentru inculpatul apelant ZZZ, având pe rând cuvântul asupra necesității suspendării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile asupra chestiunii de drept invocate din oficiu de instanța de apel**, arată că sunt de acord cu suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Declarând închise dezbaterile ce au fost înregistrate cu mijloace tehnice audio, în conformitate cu dispozițiile art. 369 alin. 1 din Noul Cod procedură penală, instanța rămâne în pronunțare asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate și suspendării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE:

Amană deliberarea și pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate și suspendării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile, pentru data de ZZZ.

Pronunțată în sedință publică, astăzi, ZZZ.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ZZZ
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de ZZZ

Curtea constituită din:

Președinte ZZZ
Judecător ZZZ
Grefier ZZZ

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă ZZZ –
reprezentat prin procuror ZZZ

Pe rol se află pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate din oficiu de instanța de apel și suspendării cauzei având ca obiect apelurile declarate de *Parchetul de pe lângă ZZZ și de inculpatul ZZZ* împotriva Sentinței penale nr. ZZZ din ZZZ pronunțată de ZZZ în dosarul nr. ZZZ/ZZZ/ZZZ, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Dezbaterile asupra sesizării de față au avut loc în ședința publică din data de ZZZ, susținerile participanților la proces fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta, și când, instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de astăzi, ZZZ.

După deliberare,

CURTEA,

Analizând actele și lucrările dosarului,

I. Cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 475 Codul de procedură penală

Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art.475 din Codul de procedură penală, motivat de faptul că:

1. Curtea de Apel ZZZ este investită cu judecarea apelurilor formulate de Parchetul de pe lângă ZZZ și inculpatul ZZZ împotriva sentinței penale nr. ZZZ din data de ZZZ pronunțată de ZZZ în dosarul nr. ZZZ/ZZZ/ZZZ și, potrivit dispozițiilor art. 552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 Cod procedură penală referitoare la **soluționarea cauzei în ultimă instanță**.

2. În speță, a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, și anume dacă noțiunea de rănire a uneia sau a mai multor persoane prev. de art. 75 alin. 1 lit. b din OUG 195 din 2002 raportat la art. 338 alin. 3 Cod penal, articol care definește accidentul de circulație ca și situație premisă a infracțiunii de părăsire a locului accidentului prev. de art. 338 alin. 1 Cod penal, are în vedere și autorânirea (când singura persoană rănită este însuși conducătorul singurului autovehicul implicat în accident).

Prin prisma situației juridice a inculpatului apelant ZZZ, soluționarea problemei de drept ridicate de instanță urmează a influența hotărâtor soluționarea în fond a cauzei, vizând

practic întrunirea sau neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de **„părăsire a locului accidentului”** prev. de art. 338 alin. 1 Cod Penal, de care este acuzat.

3. Chestiunea de drept enunțată este nouă deoarece asupra acesteia Înalta Curtea de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art.474 și, respectiv, art.477 din Codul de procedură penală.

4. Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, ZZZ.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin **sentința penală nr. ZZZ din data de ZZZ pronunțată de ZZZ în dosarul nr.ZZZ/ZZZ/ZZZ** s-a dispus după cum urmează:

În baza art. 335 al. 1 C. pen. cu aplicarea art. 375, art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, condamnă pe inculpatul ZZZ la pedeapsa de ZZZ închisoare pentru săvârșirea **infracțiunii de „conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere”,** prev. de art.335 alin. 1 C. pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C. pen. În temeiul art. 65 alin. 1 C. pen., aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b C. pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat. În baza art. 67 alin. 1 C. pen., aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b și C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de pe o durată de ZZZ, pedeapsă ce se va executa după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În baza art. 338 al.1 C. pen., cu aplicarea art. 375, art. 396 alin. 10 Cod procedură penală, condamnă pe inculpatul ZZZ la pedeapsa de ZZZ închisoare pentru săvârșirea **infracțiunii de „părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor infracțiunii”,** prev de art. 338 al.1 C. pen cu aplicarea art. 38 alin.1 din Codul penal. În temeiul art. 65 alin. 1 C.pen., aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat. În baza art. 67 alin. 1 C.pen., aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de pe o durată de ZZZ, pedeapsă ce se va executa după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În baza art. 38 alin.1 și 2.C.pen. rap. la art.39 alin.1 lit. b C.pen., contopește pedepsele aplicate în prezenta cauză în pedeapsa cea mai grea, de ZZZ închisoare, care se adaugă ZZZ închisoare, reprezentând o treime din pedeapsa de ZZZ, urmând ca, în final, inculpatul să execute o **pedeapsă de ZZZ închisoare.** În temeiul art.45 alin. 5 Cod pen. raportat art. 65 alin. 1 C. pen., aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a și b C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a conduce autovehicule. În baza art.45 alin.3 N. C. pen. raportat la art. 67 alin. 1 C. pen., aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și i C.pen., respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul

autorității de stat pe o durată de ZZZ, pedeapsă ce se va executa după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În baza art. 91 Cod pen. dispune suspendarea executării pedepsei de ZZZ închisoare aplicată inculpatului, sub supraveghere și stabilește un termen de supraveghere de ZZZ, conform dispozițiilor art. 92 C. pen. În baza art. 93 alin. 1 Cod pen., obligă inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă ZZZ, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește ZZZ d) să comunice schimbarea locului de muncă e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență. În baza art. 93 alin. 3 Cod pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul ZZZ sau Primăriei mun. ZZZ, pe o perioadă de ZZZ. În baza art. 91 alin. 4 Cod pen., atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C. pen. În baza art. 274 alin.1 Cod procedură penală, obligă pe inculpat la plata sumei de ZZZ lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat, din care suma de ZZZ lei, din cursul urmăririi penale și suma de ZZZ lei, din faza de judecată.

Pentru a pronunța această soluție s-a reținut după cum urmează:

Prin **rechizitoriul nr. ZZZ/ZZZ/P/ZZZ din data de ZZZ al Parchetului de pe lângă ZZZ**, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului ZZZ pentru săvârșirea infracțiunilor de „conducerea unui vehicul fără permis” prev. de art. 335 alin. (1) din Codul penal și „părăsirea locului accidentului și modificarea sau ștergerea urmelor acestuia” prev. de art. 338 alin. 1 Cod Penal, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod Penal, **constând în faptul că** la data de ZZZ, în jurul orelor ZZZ, a condus autovehiculul marca ZZZ înmatriculat în ZZZ cu nr. ZZZ, pe DJ ZZZ din localitatea ZZZ, jud. ZZZ, fără să posede permis de conducere, ocazie cu care a fost implicat într-un **accident rutier în urma căruia cel în cauză a suferit vătămări corporale, după care a părăsit locul accidentului fără încuviințarea lucrătorilor de poliție**, fiind identificat la data de ZZZ, orele ZZZ de către agenții de poliție.

Cu privire la **infracțiunea prev. de art. 338 alin. 1 Cod Penal** s-a reținut ca la data de ZZZ, în jurul orelor ZZZ, inculpatul ZZZ, în timp ce conducea autoturismul marca ZZZ cu nr. de înmatriculare ZZZ, pe DJ ZZZ de pe raza localității ZZZ, jud. ZZZ, datorită faptului că nu poseda permis de conducere a pierdut controlul asupra direcției de deplasare după care a părăsit partea carosabilă a șoselei și a intrat în coliziune cu gardul imobilului de la nr. ZZZ proprietatea familiei ZZZ. Imediat după aceasta conducătorul auto, deși prezenta unele leziuni constatate ulterior cu ocazia examinării interiorului și exteriorului autoturismului, a părăsit locul producerii accidentului. Conform Raportului de constatare medico-legală nr. ZZZ din data de ZZZ al Spitalului ZZZ – Cabinetul de Medicină Legală ZZZ, acesta a necesitat pentru vindecare un număr de 14-16 zile îngrijiri medicale. Leziunile nu i-au pus viața în primejdie.

Instanța de fond a motivat că pentru existența infracțiunii nu are importanță dacă leziunile au fost suferite de către conducătorul autoturismului care a provocat accidentul sau de către un alt pasager al autoturismului, singura condiție fiind aceea ca, în urma accidentului, cel puțin o persoană să fi avut nevoie de îngrijiri medicale, condiție îndeplinită în speță astfel cum rezultă din certificatul medico-legal aflat la dosar. În consecință, apărările inculpatului, în sensul că fapta nu există deoarece acesta a fost cel care a suferit leziuni și nu o altă persoană, nu pot fi primite, condiția ca acesta să fi avut nevoie de cel puțin o zi de îngrijiri medicale fiind îndeplinită. Instanța a reținut, totodată, că inculpatul a înțeles să beneficieze de prevederile art. 396 alin.10 C. proc. pen., acesta recunoscând faptele reținute în sarcina sa astfel cum au fost descrise în actul de inculpare, declarând că înțelege să fie judecat în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale.

Împotriva sentinței penale anterior menționate, a declarat apel Ministerul Public - Parchetului de pe lângă ZZZ și inculpatul ZZZ.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Atât reprezentantul Ministerului Public cât și avocatul desemnat din oficiu pentru inculpat au susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Expunerea pe scurt a chestiunii de drept:

Potrivit art. 338 alin. 1 Cod penal - **Părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului** sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, **implicat într-un accident de circulație**, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Cât privește **noțiunea de accident de circulație**, aceasta este definită de art. 75 din OUG 195 din 2002 privind circulația de drumurile publice astfel: **Accidentul de circulație** este evenimentul care întrunește cumulativ următoarele condiții: a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc; **b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane** ori avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale; c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare;

Pentru a constitui situație premisă pentru existența infracțiunii de părăsire a locului accidentului, **noțiunea de accident de circulație** în sens penal trebuie interpretată și prin raportare la dispozițiile art. 338 alin. 3 Cod penal potrivit cărora - Nu constituie infracțiune părăsirea locului accidentului când: a) în urma accidentului s-au produs doar pagube materiale; b) conducătorul vehiculului, în lipsa altor mijloace de transport, transportă el însuși persoanele rănite la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistență medicală necesară și la care a declarat datele personale de identitate și numărul de înmatriculare sau înregistrare a vehiculului condus, consemnate într-un registru special, dacă se înapoiază imediat la locul accidentului; c) conducătorul autovehiculului cu regim de circulație prioritară anunță de îndată poliția, iar după terminarea misiunii se prezintă la sediul unității de poliție pe a cărei rază de competență s-a produs accidentul, în vederea întocmirii documentelor de constatare; d) victima părăsește locul faptei, iar conducătorul de vehicul anunță imediat evenimentul la cea mai apropiată unitate de poliție.

În consecință, **pentru a constitui accident de circulație în sensul legii penale** este necesar ca evenimentul să întrunească cumulativ următoarele condiții: a) s-a produs pe un drum deschis circulației publice ori și-a avut originea într-un asemenea loc; **b) a avut ca urmare decesul, rănirea uneia sau a mai multor persoane**; c) în eveniment a fost implicat cel puțin un vehicul în mișcare;

Chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei constă în aceea dacă **noțiunea de rănire a uneia sau a mai multor persoane** prev. de art. 75 alin. 1 lit. b din OUG 195 din 2002 raportat la art. 338 alin. 1 și 3 Cod penal are în vedere și **autorănirea**, când singura persoană rănită este însuși conducătorul singurului vehicul/autovehicul implicat în accident.

2. În opinia instanței sunt posibile două interpretări ale textelor de lege relevante.

Într-o opinie, se apreciază că **noțiunea de rănire a uneia sau a mai multor persoane** prev. de art. 75 alin. 1 lit. b din OUG 195 din 2002 raportat la art. 338 alin. 1 și 3 Cod penal, **nu poate cuprinde și ipoteza autorănirii**, când singura persoană rănită este însuși conducătorul singurului vehicul/autovehicul implicat în accident. Nu se poate accepta ca autorul și victima accidentului de circulație în sensul legii penale să fie una și aceeași persoană.

Se are în vedere pe lângă interpretarea gramaticală, literală, a textului de lege în discuție, pe lângă principiul potrivit căruia dispozițiile de drept penal sunt de strictă interpretare, fiind necesar ca interpretarea să se realizeze cu respectarea principiului previzibilității normei de incriminare, și interpretarea sistematică a dispozițiilor legale în materie.

Astfel, dispozițiile art. 338 alin. 1 din Codul penal se completează cu art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, în ce privește definiția "*accidentului de circulație*". Luând în considerare cauza justificativă specială prevăzută de art. 338 alin. 3 lit. a Cod penal, rezultă că situația premisă a infracțiunii are în vedere, în mod necesar, consecințe vătămătoare constând în decesul sau rănirea uneia sau a mai multor persoane. Că este vorba de rănirea uneia sau a mai multor persoane, altele decât însuși autorul accidentului, rezultă din interpretarea coroborată cu dispoziția prev. de art. 338 alin. 3 lit. b Cod penal ce reglementează cauza justificativă specială care prevede ca – *Nu constituie infracțiunea de părăsirea locului accidentului când: b) conducătorul vehiculului, în lipsa altor mijloace de transport, transportă el însuși persoanele rănite la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistență medicală necesară și la care a declarat datele personale de identitate și numărul de înmatriculare sau înregistrare a vehiculului condus, consemnate într-un registru special, dacă se înapoiază imediat la locul accidentului;* Astfel, se apreciază ca dacă legiuitorul ar fi avut în vedere ipoteza ca autorul accidentului să fie în același timp și victima propriei acțiuni, pentru identitate de rațiune ar fi prevăzut ca și cauză justificativă și posibilitatea conducătorul vehiculului/autovehiculului, el însuși rănit, în lipsa altor mijloace de transport, de a părăsi locul accidentului pentru a se deplasa la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistență medicală necesară (dreptul la viață și sănătate fiind protejat în mod egal de lege, indiferent de titular), sub condiția de a se întoarce imediat la locul accidentului.

O astfel de interpretare este susținută și de dezlegarea cu caracter obligatoriu dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin **Decizia 5/2018** prin care s-a statuat că - În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal privind infracțiunea de părăsire a locului accidentului, stabilește că **termenul de rănire** prevăzut de art. 75 lit. b) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, **se interpretează în sensul de "leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane, a căror gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale (cel puțin o zi) ori printr-una din urmările prevăzute de art. 194 alin. (1) lit. a), c), d) și e) din Codul penal"**.

În opinia contrară s-ar ajunge la ipoteza ca tragerea la răspundere a autorului sub aspectul infracțiunii de părăsire a locului accidentului să depindă de propria-i voință, de modalitatea în care acesta declară sau nu, în mod real și complet, leziunile suferite în urma accidentului de circulație, de disponibilitatea acestuia de a obține acte medicale constatatoare a leziunilor suferite ca urmare a propriei acțiuni (certificat medico legal care să ateste numărul de zile de îngrijiri medicale etc.), ridicându-se probleme din perspectiva **dreptului acuzatului de a nu se autoincrimina și de a nu contribui la propria acuzare**.

În continuare se reține că **obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. 1 din Codul penal** este reprezentat de relațiile sociale privind siguranța circulației pe drumurile publice, care presupun prezența la fața locului a celui implicat în accidentul rutier, protejate fiind astfel și relațiile sociale privind înfăptuirea justiției, întrucât părăsirea locului accidentului poate impieta asupra stabilirii modului în care s-a produs accidentul și asupra tragerii la răspundere (penală și civilă) a persoanelor vinovate de rănire. Ori tragerea la răspundere penală sau civilă a autorului accidentului de circulație se ridică doar în ipoteza rănirii unei alte persoane, nu în cazul propriei răniri (autorănire).

Este real că apărarea siguranței circulației pe drumurile publice impune anumite obligații în sarcina tuturor participanților la trafic, fie ei pietoni, fie ei conducători de vehicule și autovehicule. Dar nu orice încălcare a acestor reguli a fost ridicată la rangul de ilicit penal, ci doar acele încălcări care prezintă o anumită gravitate care să facă necesară prevederea lor ca și infracțiuni. Or, așa cum **nu constituie infracțiunea de părăsire a locului accidentului, prev. de art. 338 alin. 1 Cod penal**, fapta conducătorului de vehicul, implicat într-un accident de circulație din care a rezultat doar pagube materiale, de a pleca de la locul faptei (situație în care există un **accident de circulație** prev. de art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, dar nu și în sensul legii penale, prev. de art. 338 alin. 1 cu raportare la art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 338 alin. 3 Cod penal), se apreciază că, de asemenea, **nu constituie infracțiunea de părăsire a locului accidentului, prev. de art. 338 alin. 1 Cod penal**, fapta conducătorului de vehicul, implicat într-un accident de circulație din care a rezultat doar propria-i rănire, de a pleca de la locul faptei (situație în care există un accident de circulație doar în sensul prev. de art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice – dacă a avut ca urmare avarierea a cel puțin unui vehicul sau alte pagube materiale, fie nu există un accident de circulație, nici în sensul prev. de art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice – în lipsa avarierii a cel puțin unui vehicul sau a altor pagube materiale, nici în sensul legii penale, prev. de art. 338 alin. 1 cu raportare la art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 338 alin. 3 Cod penal – în lipsa rănirii uneia sau mai multor persoane, altele decât conducătorul singurului vehicul sau autovehicul aflat în circulație pe drumurile publice implicat în eveniment).

Alta este situația când cel puțin doi conducători de vehicule/autovehicule sunt implicați într-un accident de circulație din care cel puțin unul dintre ei este rănit, caz în care obligația de a nu părăsi locul accidentului subzistă în sarcina celor doi în condițiile în care, în această ipoteză, în momentele imediat ulterioare producerii accidentului rutier nu se poate cunoaște care este persoana vinovată de producerea accidentului și dacă cel rănit a suferit leziuni în accidentul rutier ca urmare a propriei culpe sau a culpei celui alt conducător auto.

Este real că infracțiunea de părăsire a locului accidentului este **o infracțiune de pericol**, prin care se apără în principal relațiile sociale privind siguranța circulației pe drumurile publice, care presupun prezența la fața locului a celui implicat în accidentul rutier, dar în analiza tipicității infracțiunii nu se poate face abstracție de **cerința rănirii uneia sau a mai multor persoane** ca și condiție intrinsecă a accidentului de circulație în sensul legii penale, prin raportare și la considerentele **Deciziei 5/2018 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept**, prin care se statuează asupra termenului de rănire prevăzut de art. 75 lit. b teza a-II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, perspectivă din care sunt protejate și relațiile sociale privind înfăptuirea justiției, întrucât părăsirea locului accidentului poate impieta asupra stabilirii modului în care s-a produs accidentul și asupra tragerii la răspundere (penală și civilă) **a persoanelor vinovate de rănire**.

În cea de-a doua opinie, se apreciază că **noțiunea de rănire a uneia sau a mai multor persoane** prev. de art. 75 alin. 1 lit. b din OUG 195 din 2002 raportat la art. 338 alin. 1 și 3 Cod penal **cuprinde și ipoteza autorânirii**, când singura persoană rănită este însuși conducătorul singurului vehicul/autovehicul implicat în accident.

În argumentarea acestei opinii se are în vedere definiția expresă a accidentului de circulație consacrată în art. 75 lit. b din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice care face referire la „**rănirea uneia sau a mai multor**

persoane”, fără a face distincție în funcție de numărul și calitatea acestor persoane (șoferul/șoferii autovehiculului/autovehiculelor implicat/implicate în accident, ori pasagerii acestor autovehicule) așa încât acolo unde legea nu distinge nici magistratul nu o poate face.

Pe de altă parte, calitatea de subiect activ al infracțiunii de *părăsire a locului accidentului* a singurului conducător de autovehicul implicat în accidentul rutier care este și singura victimă a accidentului rutier ce a fost rănită se deduce și din natura infracțiunii de *părăsire a locului accidentului*.

Astfel, așa cum s-a arătat și în motivarea Deciziei nr. 5/28.02.2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, infracțiunea de părăsire a locului accidentului este o ***infracțiune de pericol***, urmarea imediată, ca element component al laturii obiective a infracțiunii, constă într-o stare de pericol, ce nu trebuie confundată cu urmările produse de accidentul de circulație (rănirea uneia sau mai multor persoane).

Totodată, se reține că obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute de art. 338 alin. 1 din Codul penal este reprezentat de ***relațiile sociale privind siguranța circulației pe drumurile publice***, care presupun prezența la fața locului a celui implicat în accidentul rutier. În subsidiar sunt protejate și ***relațiile sociale privind înfăptuirea justiției***, întrucât părăsirea locului accidentului poate impieta asupra stabilirii modului în care s-a produs accidentul, dar și asupra tragerii la răspundere a persoanelor vinovate.

Relevante în acest sens sunt opiniile exprimate în doctrină referitor la infracțiunea prevăzută de art. 338 alin. 1 din Codul penal, potrivit cărora:

- „valoarea socială protejată se deduce din rațiunea incriminării. În principal se urmărește ***reprimarea unui comportament susceptibil să afecteze înfăptuirea justiției, prin îngreunarea aflării adevărului***. În subsidiar, textul are ca obiectiv ***diminuarea consecințelor accidentului de circulație prin implicarea activă a participantului la respectivul accident de circulație***” (S. Bogdan, D. A. Șerban, G. Zlati, Noul Cod penal, Partea specială. Analize, explicații, comentarii. Perspectiva clujeană, Ed. Universul juridic, București, 2014, pag. 612);

- „cuprinderea unor asemenea fapte în sfera ilicitului penal a fost necesară, altfel siguranța circulației pe drumurile publice ar fi fost periclitată în mod indirect ***prin posibilitatea participanților la un accident rutier de a (...) pleca de la locul faptei, îngreunând astfel sau făcând imposibilă tragerea la răspundere (penală sau civilă) a persoanelor vinovate***” (C. Rotaru în Curs universitar, Drept penal. Partea specială II, Curs tematic, Ed. C.H. Beck, București, 2016, pag. 433).

Prin urmare, prin incriminarea infracțiunii de *părăsire a locului accidentului* legiuitorul a dorit sancționarea penală a tuturor persoanelor implicate într-un accident rutier care părăsesc locul faptei, indiferent dacă acestea sunt vinovate sau nu de producerea accidentului, și indiferent dacă acestea au fost sau nu rănite în accidentul rutier, scopul asigurării prezenței acestor persoane la fața locului fiind acela de a furniza toate informațiile necesare organelor de cercetare chemate la fața locului pentru a investiga împrejurările producerii accidentului în vederea stabilirii răspunderii persoanelor vinovate de producerea accidentului.

De altfel, în momentele imediat ulterioare producerii unui accident rutier nici nu s-ar putea cunoaște care e persoana vinovată de producerea accidentului și dacă persoana rănită a suferit leziuni în accidentul rutier ca urmare a propriei culpe sau a culpei altui conducător auto. Prin urmare, este necesară prezența la locul producerii accidentului a tuturor persoanelor implicate astfel încât organele de poliție să primească de la acestea toate informațiile necesare astfel încât să poată stabili condițiile de producere a accidentului și persoanele vinovate de producerea acestuia.

Pe de altă parte, conform art. 77 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice ***conducătorul unui vehicul implicat într-un***

accident de circulație în urma căruia a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane este obligat să ia măsuri de anunțare imediată a poliției, să nu modifice sau să șteargă urmele accidentului și să nu părăsească locul faptei, iar conform art. 77 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, orice persoană care este implicată sau are cunoștință de producerea unui accident de circulație în urma căruia a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau a mai multor persoane, precum și în situația în care în eveniment este implicat un vehicul care transportă mărfuri periculoase este obligată să anunțe de îndată poliția și să apeleze numărul național unic pentru apeluri de urgență 112, existent în rețelele de telefonie din România.

Potrivit art. art. 77 alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice *conducătorii de vehicule implicați într-un accident de circulație în urma căruia au rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale sunt obligați să se prezinte la unitatea de poliție competentă pe raza căreia s-a produs accidentul în termen de cel mult 24 de ore de la producerea evenimentului pentru întocmirea documentelor de constatare.*

Prin urmare, orice persoană care este implicată într-un accident de circulație care a avut ca rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane are obligația de a anunța imediat organele de poliție, iar conducătorii de vehicule implicați într-un accident de circulație în urma căruia au rezultat numai avarierea vehiculelor și/sau alte pagube materiale sunt obligați să anunțe organele de poliție despre producerea evenimentului în cel mult 24 de ore.

Așadar, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, orice conducător auto implicat într-un accident rutier are obligația legală de a anunța organele de poliție despre producerea accidentului rutier, indiferent dacă accidentul a avut ca urmare rănirea unei persoane ori doar provocarea de daune materiale, în primul caz obligația trebuind îndeplinită de îndată, iar în cel de-al doilea caz în termen de cel mult 24 de ore. Obligația de a înștiința organele de poliție în cazul conducătorul unui vehicul implicat într-un accident de circulație în urma căruia a rezultat moartea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății unei persoane este însoțită de obligația de a nu părăsi locul accidentului, indiferent dacă din accidentul rutier a rezultat doar rănirea singurului conducător de vehicul implicat în accident, îndeplinirea obligației legale de a înștiința organele de poliție despre producerea accidentului neechivalând cu o autoincriminare.

V. Dispozițiile completului de judecată

Față de cele expuse se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit prevederilor art. 476 Codul de procedură penală, cu mențiunea că în baza art. 476 alin. 2 Codul de procedură penală se va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.

Pentru aceste motive,

În numele Legii,

D I S P U N E:

În baza art. 476 rap. la art. 475 Cod de procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă noțiunea de rănire a uneia sau a mai multor persoane prev. de art. 75 alin. 1 lit. b din OUG 195 din 2002 raportat la art. 338 alin. 3 Cod penal, articol care definește accidentul de circulație ca si situație premisă a infracțiunii de părăsire a locului accidentului prev. de art. 338 alin. 1 Cod penal, are în vedere si autorănirea (când singura persoană rănită este însuși conducătorul singurului vehicul/autovehicul implicat în accident).

În baza art. 476 alin. 2 Codul de procedură penală **suspendă judecarea cauzei** până la pronunțarea Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra prezentei sesizări.
Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, ZZZ.

Președinte,

Judecător,

Grefier,